

ПРЕС КЛИПИНГ

17. март 2017.

НАСЛОВИ

Органска производња запошљава жене (стр.3)

Да ли ће Србија осетити кризу Агрокора (стр.3)

Министарка их хвали, тврде да им фали 30 радника (стр.4)

"Како доћи до радних места? Србија у томе успешна" (стр.5)

Да сами себи отворите радно место 456.000 динара (стр.5)

После 70 година, „Пољострој” иде на добош (стр.6)

Тодорић у Србији запошљава више од 10.000 радника (стр.8)

Шарчевић: Терет реформи не може пасти на скромно плаћене просветаре (стр.9)

Шапчани праве ауто делове и за "Ферари" (стр.10)

Поједини НАСТАВНИЦИ СУТРА ШТРАЈКУЈУ, директори тврде да ће деца ићи РЕДОВНО НА ЧАСОВЕ (стр.11)

Проблем није рата него плата (стр.11)

Пара има, само су мало лоше распоређене (стр.12)

Након субвенција, на послу остане тек сваки 20. Радник (стр.15)

Не може земља странцима, али може њиховим фирмама (стр.16)

Агрокор - спуштање лопте после првобитног шока (стр.18)

Синдикати: Време за повишице (стр.18)

"Агрокор" код нас робу плаћа после 7 месеци (стр.19)

„Агрокор” ипак добио кредит (стр.21)

НСПР скептичан према предлогу новог Закона (стр.21)

РАДНИЦИ ЖЕЛЕЗНИЦА НА ПРОТЕСТУ У БАЊАЛУЦИ ПОРУЧИЛИ:

Лопови, ми хоћемо да радимо! (стр.22)

Органска производња запошљава жене

Извор:РТВ

Органска производња у нашој земљи последњих неколико година има тенденцију раста. Тако је 2014. године под органском производњом било 9.000 хектара, а већ наредне године чак 15.000 хектара. Како кажу у Привредној комори Србије, површине ће се у наредној деценији вишеструко увећати.

Органска пољопривреда сматра се производњом посебно погодном за запошљавање жена. Да би се отпочео тај посао, потребна су значајно мања улагања у поређењу са конвенционалном пољопривредом, може да се организује на малом поседу и женама нуди могућност да се економски оснаже.

Из тих разлога, Национално удружење за развој органске пољопривреде реализовало је пројекат "Органском производњом до лакшег запошљавања жена". Жене које су прошле обуку определиле су се за ту врсту производње због породице, како би се укућани хранили здраво, или због тога што су остале без посла па виде шансу у производњи органског воћа и поврћа.

"Вратила сам се на производњу како су наше баке некад радиле и користим све што имам у природи да бих заштитила поврће", каже Јармила Обрадовић из Голубинаца.

"Заинтересована сам за ратарску производњу а можда касније бих дигла неки пластеник", додаје Ангелина Којић из Београда.

У Привредној комори Србије кажу да тржиште за органском храном постоји како у Србији, тако и у иностранству, и да је све већа потражња за органским производима.

"Пре три године под органском производњом било 9.000 хектара а већ наредне године чак 15.000 хектара", истиче Вељко Јовановић из ПКС-а.

Захваљујући сарадњи Министарства рада и Националног удружења за развој органске производње, кроз обуку је прошло 25 жена. Оне су кроз теорију научиле основне принципе органске производње, технологију рада, сертификацију, као и економски аспект производње и мере подршке. Такође су посетиле и сертификована органска газдинства која успешно воде жене.

Да ли ће Србија осетити кризу Агрокора

Извор: Б92

Највећи концерн у Хрватској, Агрокор, у великим је финансијским дуговима.

Компанија Ивице Тодорића, која широм региона запошљава десетине хиљада људи, дугује скоро шест милијарди евра. Б 92 истражује може ли се финансијска криза одразити и на пословање у Србији.

Пре три године у Москви Тодорић је добијао стотине милиона евра кредита. Руске државне банке сада врше притисак да се позајмљено врати.

Има шта да се врати.

Агрокор запошљава преко 40.000 људи у Хрватској. Зато и не чуди што је Агрокоров проблем и проблем хрватске државе. Премијер Пленковић данас ипак спушта лопту

“Врло трезвено приступити дијалогу. Очекујемо да у кратком року заједнички приступе плану разрешавања”, каже Андреј Пленковић, премијер Хрватске.

А решење се са пажњом чека и у Србији. А како и не би, када концерн Ивице Тодорића овде поседује неколико великих фирми.

Сва ова предузећа имају и добављаче. Љубиша ради у фирми која за трговинске ланце Агрокора допрема салату. Исплата, каже, касни.

Добављачи се жале и Министарству трговине. Министар Љајић каже да су са представницима Агрокора већ имали састанак

“Ми не можемо пуно да учинимо, јер се ради о уговору између добављача и Агрокора, али тражимо да се закон од 60 дана поштује”, каже Љајић

Тражили смо и реакцију Агрокора Србија. Међутим, добили смо саопштење Меркатор групе у коме стоји да она, у складу са кредитним уговорима, који важе све до 2020. године, сама управља својим новчаним токовима. Тврде и да Меркатор редовно плаћа све своје финансијске обавезе према држави, запосленима и добављачима

Министарка их хвали, тврде да им фали 30 радника

Извор:Бета

Београд -- Начелник Градске управе Пирота Драган Станковић изјавио је да радује најави да ће појединим локалним самоуправама бити дозвољено запошљавање нових радника.

Како је навео, службама у тој општини потребно још 30 радника.

Министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић изјавила је ове недеље да неће бити линеарног смањивања броја запослених у државној управи и локалним самоуправама, а да ће у појединим општинама бити дозвољено запошљавање. Она је као пример локалних самоуправа које имају запослених мање од оптималног минимума а добро раде, навела Пирот и Параћин, док је у оне са превеликим бројем запослених уврстила Смедеревску Паланку и Прокупље.

"Ми имамо потребу за још 30 радника, јер од 2014. године нема запошљавања у јавном сектору", рекао је Станковић.

Он је подсетио да је на основу одлуке Владе Србије о максималном броју запослених Градској управи Пирота 2015. године одређен максималан број од 165 радника на неодређено време.

"Имамо тренутно 135 радника на неодређено време а потребно нам је још 30 радника на неодређено време, док ћемо за 17 радника који су на одређено време продужити уговоре на још шест месеци", рекао је Станковић.

Према његовим речима, постоји потребе за новим радницима у свим одељењима Градске управе.

"Нама је потребан стручан, високообразован кадар у свим одељењима, а највише нам недостаје стручних кадрова у одељењу за урбанизам и стамбено-комуналну делатност због пописа нелегално изграђених објеката и њиховог озакоњења и издавање грађевинских дозвола, као и у одељењу за ванпривреду због нових послова", рекао је Станковић.

Станковић је рекао да су од првог јануара 2015. године стално слате пријаве Министарству за државну управу и локалну самоуправу о слободним радним местима у Градској управи Пирота, али да им није одобрено запошљавање ни једног радника.

"Надамо се да ће бити омогућено запошљавање нових радника крајем марта или почетком априла", рекао је Станковић.

"Како доћи до радних места? Србија у томе успешна"

Извор: Танјуг

Премијер Србије Александар Вучић и председник Републике Српске разговарали су у Источном Сарајеву о економском стању и међусобној сарадњи.

Разговарали су о заједничким инфраструктурним пројектима, као и о стварању услова за отварање нових радних места.

Како је Додик рекао у обраћању новинарима после састанка Вучић је показао интерес за стање у РС.

"Најважнија тема разговора је како помоћи да се дође до нових радних места. Србија је у томе веома успешна. Влада коју води Вучић је показала способност и Србија је направила одређене помаке у том погледу", рекао је Додик.

Како је констатовао, Србија је успела да политички стабилизује ситуацију и побољша свој међународни положај, и тиме да постане атрактивнија за долазак страних инвестиција.

"Босна и Херцеговина то не може и не верујем да ће ускоро моћи да пружи такву поруку регионалним инвеститорима, јер у БиХ има доста проблема", рекао је Додик.

Он је додао да се са премијером Србије сагласио да је потребно да се на нивоу влада поново сагледају све потребе у РС, како би Србија, у складу са својим могућностима, помогла.

Председник РС је, како је рекао, информисао Вучића и о економској ситуацији у Источном Сарајеву и намери РС да ојача универзитет у том делу града како би био повезан са научноистраживачким институцијама у Србији и РС.

Одговарајући на питања новинара Додик је рекао да се јасно види да су Европска унија и Немачка препознале Вучића као лидера који може да гарантује и омогући стабилност у региону.

"Мислим да је то и основни разлог његове посете Берлину и да управо забринутост ЕУ и Немачке за развој ситуације на Балкану је довело до тога да се са лидером тог капацитета разговара на најодговорнијем месту у ЕУ", рекао је Додик.

Да сами себи отворите радно место 456.000 динара

Аутор: Д. Млађеновић

Да би се незапослени, било да никад нису радили или су остали без посла, подстакли на то да покрену сопствени бизнис и на тај начин обезбеде егзистенцију, Покрајински секретаријат за привреду и туризам обезбедио је новац који ће омогућити да се они и подрже. По речима потпредседника Покрајинске владе и покрајинског секретара за привреду и туризам Ивана Ђоковића, недавно усвојеним Покрајинским акционим планом за запошљавање у Војводини за ову годину предвиђено је да се за самозапошљавање издвоји 50.500.000 динара, што ће омогућити да се подржи око 200 нових самосталних предузетничких подухвата.

Јавни конкурси биће расписани ускоро, а онима којима буде одобрена подршка биће обезбеђена субвенција од 182.000 до 456.000 динара. Треба рећи да је та субвенција намењена незапосленима који се samozапoшљавају, а право да конкуришу имају незапослени с евиденције Националне службе за запошљавање у Војводини. То право могу остварити и они који желе да оснују самостални посао – отварање радње или неки други облик предузетништва – а то могу учинити самостално или удруживањем више незапослених, као и за оснивање привредног друштва, уколико оснивач заснива у њему радни однос.

Они који желе да конкуришу за ту врсту субвенције имају обавезу да новорегистровану делатност обављају најмање годину. Онима којима буде одобрена субвенција од 182.000 динара, заправо ће бити плаћени порези и доприноси обрачунати на износ минималне зараде за тај период, што је свакако значајно растерећење за почетнике у послу. Постоји и могућност да се добије и више новца – 456.000 динара, а реч је о износу две бруто просечне зараде за период уговорене обавезе – што заправо значи да они који добију ту субвенцију имају обавезу да делатност обављају још годину након протекла субвенционисаног периода, односно две године.

Прецизни критеријуми за доделу субвенција биће познати када буде расписан конкурс, а приликом доделе новца предност ће имати незапослени који су завршили обуке у институцијама чији је оснивач АП Војводина. Критеријум за доделу субвенција зависиће и од поднетог бизнис-плана, а одлуку о томе ко ће добити субвенцију донеће стручни тим који ће утврђивати квалитет поднетих захтева и вредновати их. Новина је и да ће бити обављени разговори с потенцијалним корисницима чији бизнис-планови буду оцењени као квалитетни и одрживи.

Осим за samozапoшљавање, Покрајинским акционим планом за запошљавање у Војводини за ову годину предвиђено је и издвајање 60.078.379 динара за запошљавање незапослених, а субвенција која је намењена послодавцу по незапосленом износи од 183.000 до 202.000 динара. Одобрава се приватним послодавцима ради запошљавања незапослених с евиденције НСЗ-а у Војводини, а послодавац је у обавези да запосли радника на годину. Приликом одобравања тих субвенција такође се могу добити два износа – први се односи на минималну зараду, а виши на просечну, чиме се даје подстицај послодавцима да запосленима исплаћују вишу зараду.

Обезбеђено 158 милиона динара

За програме и мере активне политике запошљавања ове године у Војводини биће издвојено 158.500.000 динара, а новац ће бити обезбеђен из буџета АПВ, поклона, донација, као и доприноса за случај незапослености и других извора. Осим за samozапoшљавање и за запошљавање незапослених, средства су предвиђена још за два програма – за јавне радове 15.000.000 динара, док ће за суфинансирање запошљавања 86 младих и образованих људи без претходног радног искуства, које се спроводи заједно с „Нафтном индустријом Србије”, бити издвојено 32.921.620 динара.

После 70 година, „Пољострој” иде на добoш

Аутор:Љ. Малешевић

Безмало 70 година чувени произвођач машина и опреме за пољопривреду „Пољострој” из Оцака снабдевао је не само тржиште некадашње Југославије већ и многе стране државе, али у наредних месец дана одлази на добoш јер је у медијима објављен оглас за прикупљање понуда о процени вредности имовине, а након тога следи продаја. У тренутку када је његова продаја извесна, он има уговорене послове вредне пола милиона евра и могућност да их знатно увећа јер је потражња за његовим машинама и опремом за пољопривреду велика.

И уместо да настави да ради пуном паром да би испунио захтеве страних тржишта и остварио велику зараду, „Пољострој” чека продају у нади да ће се наћи купац који ће хтети да га купи као правно лице, чиме би био обезбеђен наставак производње под истим именом и задржавање већ освојених домаћих и страних тржишта. Док његова судбина не буде коначно решена, 45 радника наћи ће се на евиденцији незапослених.

То предузеће је било успешно и пре приватизације 2006. године, која га је завела у црно јер тадашњи купац бизнисмен Миле Јерковић заправо никада није ни имао намеру да „Пољострој” настави производњу и развија нова тржишта. Да је то тако, показало се пет година касније, односно 2011, када је уведен стечај. Од тада до данас, педесетак радника није седело скрштених руку већ је радило као да нема стечаја и борило се за свако тржиште да би се „Пољострој” одржао и остао оно што је био од тренутка оснивања далеке 1950. године.

На основу решења Привредног суда Сомбор од 1. септембра 2011. године, у то предузеће уведен је стечај, а је стечајни управник објавио оглас за прикупљање понуда којим се позивају стручна лица да доставе понуду о процени вредности стечајног дужника као правног лица и процену вредности имовине која је предмет разлучног права да би након тога био објављен позив за продају. Како за „Дневник” објашњава стечајни управник Никола Крајновић, купац „Пољостроја” 2006. године Миле Јерковић узео је на име те фирме кредит од Развојне банке Војводине од четири милиона евра и ниједан динар од тих пара није ушао у то предузеће.

– Стечај је уведен 2011. године, а предлагач плана тада је била Развојна банка Војводине – објашњава Крајновић. – Када је требало да се усвоји план, кренула су хапшења у Развојној банци Војводине па је настао застој од године у решавању судбине „Пољостроја”. После тога Покрајинска влада преузела је две трећине дуга тог предузећа и на тај начин фирма дугује не само банци већ и Покрајинској влади. Покрајинска влада је предложила да се дуг претвори капитал и она би постала власник „Пољостроја”. Међутим, када је све то поново требало да се нађе у плану и да се он усвоји, поново се појавио проблем у гласању, и то овога пута од стране Агенције за осигурање депозита, која је стечајни управник у банци. Због тога је стечајна судија дала поново рок и то тако два пута па смо тако пет година чекали план. План је најзад сачињен и када је 28. фебруара требало коначно да буде усвојен, Агенција је одустала од њега и рекла да „Пољострој” иде у банкрот и да се прода.

Наш саговорник истиче да је у међувремену, односно у претходних пет година, „Пољострој” и поред стечаја радио нормално и извозио 90 одсто робе. Тврди да је извезао робе у вредности већој од 3,5 милиона евра у протеклих пет година, чиме се показало да то предузеће може добро да ради и зарађује.

– Међутим, према Националном стандарду број пет о начину и поступку уновчења имовине стечајног дужника, који се примењује само када се продаје предузеће као правно лице, а то значи да се ни након продаје ништа се не мења – ни ПИБ ни име већ се само наставља производња која је била у свим претходним годинама – стечајни управник, односно ја, не може сам да ангажује проценитеља него мора да огласи позив вештацима да поднесу понуде за процену па ће Одбор поверилаца да изабере најбољег проценитеља – каже Крајновић.

Производе и извозе

Стечајни управник Крајновић је тражио од Одбора поверилаца да дозволи да „Пољострој” са својих 45 радника настави рад још месец да би завршили већ уговорене послове за око 500.000 евра, и добио одобрење.

– Треба нам још месец да бисмо урадили оно што је већ уговорено. Имамо чак и договорен извоз 30 преса за Казахстан, шест за Тургистан и друге бивше совјетске републике и нешто за Хрватску, Босну, Македонију и Црну Гору. Углавном, добили смо још месец да завршимо те поруџбине и онда ће радници морати отићи на Биро, мени преостаје да огласим продају „Пољостроја” па после како буде – закључује Крајновић.

Тодорић у Србији запошљава више од 10.000 радника

Аутор:Љ. Малешевић

Проблеми компаније „Агокор” у Хрватској, који у овом тренутку само Загребу дугује 800 милиона евра, и те како изазивају бригу код запослених у седам компанија у Србији које су део Тодорићевог конзорцијума. То је, уједно, и разлог због којег се у праћење стања проблема компаније „Агрокор” укључило и српско Министарство трговине. Тако ће почетком наредне недеље, по речима министра Расима Љајића, бити организован нови састанак током којег ће се наставити разговори на тему пословања „Агрокора”, како у Хрватској, тако и у Србији.

– Пратимо ситуацију у вези с „Агрокором”, посебно због чињенице да у Србији, у малопродаји и производњи, запошљавају око 10.000 радника – рекао је Љајић. – У контакту смо с пословодством „Меркатора С”, који је део „Агрокор концерн”, и они тврде да послују потпуно стабилно, и да њихово пословање у Србији није угрожено.

У власништву „Агрокора” у Србији су „Дијамант” у Зрењанину, највећи произвођач јестивих уља и водећи произвођач маргарина и мајонеза у земљи, који запошљава 731 радника и забележио је нето губитак од 310.750.000 динара. У овом концерну је и „Фриком”, највећи дистрибутер сладоледа и смрзнуте хране у Србији, у којем ради 960 радника, а нето добитак му је 1.461.940.000 динара. „Агрокор” у власништву има и Кикиндски млин са 129 запослених и нето губитком од 17.049.000 динара. У „Новој слог” у Трстенику ради 48 радника, а забележени нето губитак је 216.491.000 динара.

У „МГ Мивела” ради 81 радник, а забележен је нето добитак од 26.739.000 динара. „Агрокор” је у Србији и власник највећих трговинских ланаца „Меркатор”, који обухвата „Идеу” и „Роду”. У „Меркатору С” запослено је 8.723 радника, а забележени нето добитак је 381.582.000 динара. У „Идеи” ради 149 радника, али су они остварили нето губитак од 1.120.883.000 динара.

Хрватска компанија је у Србији, заједно са Сбсбанком, власник „Суперкартице”, највећег програма лојалности у земљи, у којој има 15 запослених који су остварили нето губитак од 30.065.000 динара. Забринутост за решавање проблема у „Агрокору” протеклих месеци исказали су и добављачи, који тврде да су кашњења у плаћању све већа и да сада већ достижу 200 дана, као и да део њих уместо новца добија бонове.

Стручњаци тврде да је судбина „Агрокора” заправо политичко и економско питање јер је реч о концерну који запошљава 60.000 људи у региону, па би се његово посртање осетило у више држава, међу којима је и Србија. Управо због тога су и Хрватска и Србија укључене у праћење проблема „Агрокора”.

У самом „Агрокору” не споре да има проблема у пословању, али тврде да заједно са својим партнерима анализирају све могуће опције стабилизације пословања друштва, посебно водећи рачуна о запосленима, добављачима, инвеститорима, потрошачима и осталим партнерима. Тврде да имају подршку инвеститора који активно учествују у процесу проналаска решења, као и да ће јавност правовремено бити обавештена о њима.

Промена власника није проблем

Стручњаци су сагласни у оцени да данашњи запослени у „Агрокору” који имају радно место у Србији не би требало да се плаше промене власничке структуре, односно ситуације у којој би Тодорић одлучио да све своје ћерке-фирме у нашој држави прода неком другом бизнисмену, али зато имају разлог да страхују од евентуалног увођења стечаја у компанију „Агрокор”. У том случају би чак и овдашња предузећа ушла у стечајну масу. Као такве, фирме могу да раде, могу да се продају, а новац од продаје одлази повериоцима „Агрокора”.

„Меркатор” испуњава обавезе

Председник Управе „Меркатор групе” Тони Балажич изјавио је да та компанија у складу с кредитним уговорима који важе до 2020. године сама управља својим новчаним токовима и да редовно испуњава све обавезе.

– „Меркатор” редовно плаћа све своје финансијске обавезе држави, запосленима и добављачима, а последње три године чак су скраћени рокови плаћања добављача, сада послује стабилно, редовно плаћа све своје обавезе и, наравно, чини све да тако остане и у будућности – рекао је Балажич.

Шарчевић: Терет реформи не може пасти на скромно плаћене просветаре

Извор: Танјуг

Министар образовања, науке и технолошког развоја Младен Шарчевић оценио је данас да укупно образовање у Србији није на нивоу очекиваног, али је из дана у дан све боље и, како је рекао, премијер Александар Вучић и Влада имају намеру да му подигну квалитет какав мора имати.

"Морамо учинити све да би људи били мотивисани, тешко је очекивати да неко ко има скромна примања извлачи терет реформи", рекао је Шарчевић на конференцији за медије у Јагодини. Закон о платама биће готов до краја јуна и да просветне раднике уведе у равн са платама свих корисника буџета на нивоу републике, истакао је Шарчевић.

Он је додао да ће се о том закону говорити и на седници Актива наставника Поморавског округа, као и о платним разредима, јер се "синдикати у просвети око тога годинама упињу и најављују неки штрајк упозорења".

"Ми смо им рекли да је тај закон до краја јуна готов и морамо да седнемо да направимо систем и алате како ће то изгледати од 1. јануара 2018. године", рекао је Шарчевић.

Када је реч о штрајку, Шарчевић је изјавио Танјугу да не бежи од Споразума који је са синдикатима у просвети потписан 2015. године, али је додао да уштеде од рационализације броја запослених на које се позивају синдиката - нема.

"Споразум је нешто што је остало из периода од пре две године, и тај захтев смо упутили Министарству финансија", рекао је Шарчевић Танјугу, поводом најаве Уније синдиката о скраћењу часова и окупљању испред Владе Србије.

"Синдикати се позивају на део протокола око уштеда на рационализацији броја запослених у образовном систему, али уштеда једноставно нема, јер број људи је у просвети увек исти", објаснио је Шарчевић.

Према његовим речима, оно што је јако важно, а синдикат није поменуо, то је Закон о платама који ће бити готов до краја јуна, а у примени од 1. јануара 2018. године и који просветне раднике изједначава са свим корисницима буџета.

Шарчевић је истакао да се ради на увођењу платних разреда, а у току су и разговори око неисплаћених награда.

Он је истакао да ће на седници Актива бити много тема јер нам укупно образовање није на нивоу очекиваног, почев од оног најосновнијег до стручних модела.

"Када су у питању стручни модели, и страни послодавци очекују боље и ми то управо радимо. Морамо проверити начине рада које примењујемо, да не учимо децу само за неку брзу оцену јер то знање кратко траје, јер је бубање и продукција чистих чињеница", рекао је Шарчевић.

Он је додао да се то мора покренути на Педагоским факултетима.

"Обука будућних наставника и професора мора да промени методологију рада. Морају да почну да раде концепте и да почну да раде пројекте, као би могла деца да примене стечено знање", оценио је Шарчевић.

Постоје међународни критеријуми који то утврђују, без заблуде да наша деца много знају, а ми смо на неким задњим местима. Морамо спремати стручњаке за неку озбиљну олимпијаду. Желимо да покажемо да је наша нација врло жилава, да, ако променимо парадигму учење, рада на други начин, обучимо наше колеге да крену тим путем, квалитета неће изостати, додао је он.

Морамо да учинимо школу што савременијом, да модернизујемо систем и моделе учења, и пројекте заврсимо које смо почели од државне матуре па даље. Да нам се не дешава да нам деца имају све петице, а не знају ништа.

Лоше навике које смо имали мораћемо да заборавимо, истакао је Шарчевић и додао да у озбиљној светској утакмици Србија мора да буде добро уређена земља и ја то очекујем. Шарчевић је истакао да његова посета Поморављу (Ђуприја, Параћин, Јагодина) није била само редовна радна посета него и многи договори о даљњој сарадњи и раду.

Шапчани праве ауто делове и за "Ферари"

Аутор:Д.Т.

Када чујете да се у Шапцу производе делови за најпознатије аутомобилске марке, и да се те компоненте извозе у свет, знате да је ваш град одлично место за улагање - рекао је градоначелник Шапца Небојша Зеленовић.

Он је то рекао приликом посете фирми „ОДС Технологи“, која је огранак италијанске компаније ТФП и ради за "Фијат", "Ферари", "Ауди", ВВ и "Нисан".

- Ова компанија у Шапцу послује дуже од годину и по дана, а своју халу су закупили по најповољнијим условима у Робно-транспортном центру. Производе делове за реномиране марке аутомобила, а у њој раде високообразовани људи из нашег краја, што је доказ да су наши људи способни да квалитетно раде за стране фирме - рекао је Зеленовић и подсетио да град Шабац активно преговара са домаћим и страним инвеститорима око отварања нових радних места и упошљавања младих, образованих људи, који ће се тако вратити у свој град и ту градити будућност.

Саша Стошић, директор производње у фирми „ОДС Технологи“, каже да се ова фирма бави израдом аутоматизованих система за аутомобилску индустрију.

- У Србији правимо делове за "фијат 500Л", али радимо и за светске гиганте аутомобилске индустрије као што је "Ауди", ВВ, "Ферари" и "Нисан". Са променама дизајна аутомобила, добијамо више посла и припремамо нове пројекте - рекао је Стошић.

Ова фирма тренутно запошљава девет радника који раде у три смене, али им је у плану да прошире производњу, купе нове машине и запосле нове раднике.

Шапчани праве делове и за „Ферари“у шабачкој фирми производе аутоматизоване системе и за „фијат“, „фолксваген“, „ауди“ и „нисан“.

Поједини НАСТАВНИЦИ СУТРА ШТРАЈКУЈУ, директори тврде да ће деца ићи РЕДОВНО НА ЧАСОВЕ

Аутор: Милица Рашић

Протестни скуп и штрајк Уније синдиката просветних радника Србије, који су заказани за сутра, у већини београдских школа неће утицати на одржавање наставе.

- Протестни скуп одржава се у 12.05 испред Владе Србије, захтевамо испуњење одредби споразума који је Влада РС потписала 24. априла 2015. године. У неким школама часови су, у знак штрајка, скраћени на 30 минута – каже председница УСПРС Јасна Јанковић.

Председник Форума београдских основних школа, Владан Исаковић, каже да је позив за штрајк послат на адресу 47 школа, али да је тек десетак потврдило да ће часове скратити на 30 минута.

- У школама су вечерас састанци где се договарају да ли да штрајкују или не, али сматрам да је то најмање што можемо да урадимо. Проблем је што је Законом о штрајку обесмишљен штрајк просветних радника, минимум рада је 30 минута по часу, док осталих 15 свакако морамо да чувамо децу. Много људи у томе не види поенту, иако је повод за штрајк врло значајан - прича Исаковић.

ОШ „Соња Маринковић“ управо је једна од оних у којима се разматра одазив штрајку, док су у Земунској гимназији одлучили да овог пута не учествују. У Спортској гимназији, већина наставника ће нормално држати наставу, али ће неки и скратити часове за 15 минута.

- Они ће свакако бити присутни свих 45 минута, како би се одржао ред, али ће се настави посветити само 30 минута – каже директор Радосав Николић.

С друге стране, осмолетке „Ђорђе Крстић“, „Исидора Секулић“ и „Влада Аксентијевић“, као и Четрнаеста гимназија, неке су од школа у којима ће се настава сутра одвијати нормално.

Проблем није рата него плата

Пише: М. Обрадовић

*** Србија има најмању задуженост становништва по кредитима, али и најмању плату (након Македоније) од свих земаља Централне Европе и Балкана * Када је просечна плата 370 евра, а 70 одсто људи прима мање од тога, сваки кредит је проблем, каже Верољуб Дугалић, генерални секретар УБС**

У фебруару ове године наставио се прошлогодишњи тренд по коме само кредити становништву и то пре свега кредити за рефинансирање и кеш кредити расту, док остали или стагнирају или се смањују.

У прошлом месецу су према подацима Удружења банака Србије кеш кредити повећани за 1,2 одсто, а рефинансирајући за 2,4 одсто, док су кредити привреди стагнирали. Оваква ситуација посебно са експлозивним растом готовинских кредита у прошлој години од скоро 20 одсто, као и кредита за рефинансирање који су порасли за 50 одсто, а који у себи носе и елемент кеш кредита, јер банке неретко нуде зајам за рефинансирање за 20 или 30 одсто већи од постојећег дуга, довео је до првих упозорења. Тако је Славица Павловић, председница Извршног одбора Еуробанке, на банкарском панелу на прошлонедељном Копаоник бизнис форуму упозорила да

би банке требало да информишу клијенте јер се неки презадужују или узимају кредите иако им нису потребни.

Неки учесници форума попут Драгана Ђуричина, професора Економског факултета у Београду позвали су чак и на лимитирање кеш кредита с обзиром да би Србија требало да тражи раст у извозу и инвестицијама, а не у домаћој потрошњи.

Генерални секретар Удружења банака Србије Верољуб Дугалић оценио је да је било какво ограничавање кредита било којој групи неприхватљиво, као и да није проблем у банкама које су ликвидне већ у привреди која се не задужује.

"Банке имају пара и могу да кредитирају и грађане и привреду. Проблем је што нема довољно добрих пројеката, а с друге стране много је фирми које имају проблема са отплатом претходних кредита. Није проблем у томе да су грађани презадужени већ што је мала плата. Када је просечна плата 370 евра, а бар 60-70 одсто људи прима мање од тога, сваки кредит је проблем без обзира на камату", објашњава Дугалић.

Заиста у конкуренцији 10 земаља Централне Европе и Балкана Србија има најмању задуженост по становнику, али и најмању просечну нето плату. Тако просечан становник Србије дугује банкама 936 евра, а зарађује месечно 371 евро. По задужености по глави становника смо на зачељу, а по висини нето плате смо само испред Македонаца.

Када се гледа просечна задуженост у односу на просечну нето зараду имамо најбољи (најмањи) однос - дугујемо у просеку по само по 2,5 плате. Најзадуженији (у односу на плату) су Словаци чији је просечан дуг банкама осам пута већи од просечне плате. Иза њих су Чеси чија је просечна задуженост 6,6 просечних плата, а следећи иза њих су Хрвати са дугом 4,8 пута већим од плате. Занимљиво је и да становништво свих ових земаља има већу штедњу у банкама (по становнику) од дугова по основу кредита.

Највећу штедњу по становнику имају Словенци 8.235 евра, за њима Чеси 7.907 евра па Словаци (6.210 евра) и Хрвати (6.113 евра). И у овом сегменту становници Србије су са штедњом од 1.283 евра по човеку само испред Македоније, па ипак је близу 40 одсто већа од просечне задужености.

Пара има, само су мало лоше распоређене

Пише: Иван Златић

Зоран Гочевић је годинама био на челу борбе радника и малих акционара "Срболека" против приватизационе пљачке. Борба је довела до оптужнице против самозваног већинског власника Јовице Стефановића – Нинија, али није спречила стечај "Срболека".

Овакав исход не говори ништа о храбрости и памети радника и малих акционара, а пуно о институционалним могућностима остварења номиналних права радника и малих власника у капитализму. Зато смо разговарали о коренима и решењима проблема који данас муче радничке борбе, у систему који је настао газећи Зорана и његове саборце из некадашњих друштвених предузећа. Разговором су доминирала питања места и улоге синдиката, за које Гочевић каже да су "у последњих десет и више година деградирани по свим питањима. Што својом вољом, што под притиском послодаваца и власти, због наводног неког бољег сутра. Синдикат је правио уступке на своју штету, и нарочито на велику штету радника, све са обећањем да ће због тога радницима сутра бити боље. Мислим да су они који су од нас тражили уступке, политичари и експерти, знали како ће се транзиција завршити, ишли су свесно на неспремност и заблуде радника и синдиката, да ћемо поверовати у обећања светле будућности и да је ово само неки прелазни период".

Билтен: И био је прелазни период.

ЗГ: Да, за послодавце да се престроје на боље позиције, а за раднике правац провалија. Данас кад сви видимо да од тог бољег нема ништа, мало је оних који могу да направе корак уназад и да нешто исправе. Већина нема шта да врати, предузећа су им уништена и не могу се опоравити. А дошла су и нова правила, нови закони, који су опет наметнути да би наводно могло да се иде напред. Где напред и са којим основама? У приватизацији су нам говорили да продају предузеће, али да нама остаје колективни уговор као основ заштите за раднике. Данас колективни уговор скоро да више не постоји нигде осим у државном сектору. Гранске колективне уговоре скоро да више немамо, јер од њих бежи држава, наводно јер неће наћи довољно страних инвеститора. Домаћих више и нема. Избламирала су се, изглупирала, мали број њих је опстао, па сад да би се створила радна места наводно морамо да правимо још уступака. Питање је колико су сад синдикати јаки. Кад су правили дилове са неком претходном влашћу како сада да се поставе према овој? Ми у синдикатима на нивоу фирме смо раније били много радикалнији у односу на своје синдикалне централе, који су нам наводно давали подршку, али не до краја. Позиција синдиката, правних служби, централе је била да иду на уступке. Пошто радници имали ослонац у борби настала је неслога, направило се не два, него двадесетдва синдиката! А онај са друге стране је имао циљ, послодавци су се сви удружили, а синдикати били несложни, многи и купљени, као што су били купљени и посланици, Влада, да прођу закони који одговарају послодавцима. Као што је и на светском нивоу после кризе 2008. радничка класа изиграна да пристане на горе.

Билтен: **Последица тога је да млади радници данас нису у синдикатима, пре свега зато што су већином запослени по прекарним условима, али и зато што не знају пуно о синдикатима, осим да је то нешто што реално нема моћ да их заштити.**

ЗГ: Омладина мора да нађе свој пут. Има у свету лепих примера, како се радници организују у различитим ситуацијама, али то треба да воде они који то осећају на својој кожи. А старији треба прво да натерају државу да утврди репрезентативност синдиката. Расим Љајић је, мислим, највећи кривац за то што се данас не зна који синдикати су заиста репрезентативни, јер он је највише одуговлачио са утврђивањем док је био министар рада. Па су после 2009. као због светске кризе избегли закључивање општег колективног уговора и повећали права послодаваца, објашњавајући да ће све моћи да се исправи колективним уговорима, што је била варка. Ти треба да родиш мечку да се споразумеш са неким послодавцима. Негде су људи постизали лепе договоре, тамо где је послодавац био нормалан, али опет највећег успеха су и ти имали радници у државним фирмама. Зашто? Зато што је власт онда рачунала да ће то бити њихови сигурни гласачи, а у питању је велики број људи. Међутим друштвена предузећа која су ишла у приватизацију су осакаћена. Можда је једна од сто приватизованих фирми успела да удене нешто у колективни уговор што је добро за раднике. Увек је била уцена – узми, или остави.

Значи, прво и основно, синдикати губе чланство, а самим тим и средства да раде и да едукују будуће чланове. Мада видим да и у томе касне, да ли свесно или несвесно не знам, бојим се свесно, као што су свесно ћутали и када је радницима друштвених предузећа у приватизацији била потребна подршка. Синдикатима се полако гасе и целе гране. Практично више немаш металску грану, грађевинску, текстилну, хемијска је сведена на минимум, фармацеутска још као нешто постоји, али и она је начета да је што мање има. У синдикатима су остала само још ова јавна предузећа која нису приватизована, а они не раде ништа да прошире чланство према младима у приватном сектору. То је неки статус quo који није ни мало добар.

Билтен: **Да, најблаже речено "није добар", јер ако млади и потпуно обесправљени и бесни радници не нађу ослонац у синдикатима, тражиће га негде другде...**

ЗГ: Не ради се то случајно. Циљ је да се синдикати сведу на безначајан ниво док их још има, па да изумру као неко биће из прошлог света коме нема опстанка у овом свету. Имали смо ми ситуацију још од прошлог века, и у социјализму, и у Милошевићево време, да се млади више

вуку у партије него у синдикате, и да им се ту обећава да ће имати просперитет, запослење... Тако је било и у Титово време, мада тамо се ипак знао ред и било је максимално шест месеци пробног рада након кога си био примљен на рад, или не. А данас се игра на карту да вечито зависиш од њих, и мислим да тај прозор који је отворен 2000. године тешко ће да се затвори. Омладина чује да се свуда прича о партијском запошљавању, није то ни од јуче, ни од прејуче, одавно траје то да ако хоћеш да уђеш у фирму имаћеш лакши пролаз ако си члан партије, али сад су то прихватиле све странке и нема никакве контроле. Зато можете да видите омладину на свим митинзима, јер иду линијом мањег отпора. Угурани су у привремене послове, преко агенција, уговора о делу, речено му је да ће добити посао, али не за стално, и он се нада да ће сутра да му прође пробни рад и да ће добити посао за стално, прође тако десет година, на твоје место дође неки млади, ти си већ матор, и томе краја нема. Ако синдикат буде схватио да мора да се бори за те људе, да тражи измене закона, то ће онда ојачати и синдикат да се и њихов глас чује. Овако се њихов глас чује само на улици. Ако се у наредних пар година синдикати не буду престројили да се боре за младе бојим ће да ће нестати, и партије ће преузети целу причу, и ту онда неће бити никакве одговорности. Они ти усмено обећају да ће те запослити ако се учланиш, а ти веровао, или не, свеједно немаш куд. Понављам, тај прозор је отворен одавно и тешко га је затворити. Ко крене да га затвори тај ће да полуца стакло.

Билтен: Да, уствари исти прописи који погодују приватним послодавцима да их рад мање кошта, одговарају и партијама да држе своје чланове под контролом.

ЗГ: Држава је та која прво у својим редовима прави проблем. Кад она буде решила да у својим службама и предузећима има што мање људи запослених по привременим и повременим пословима, преко агенција и сервиса, онда ће имати основе да се одатле иде даље, јер не смрди риба од репа него од главе. Престројавање треба да буде велико, а да ли ће и ко ће то успети то да уради не знам. Ја мислим да, као кад се крене у рат, да генерација трећег доба треба да крене прва, да омладина од нас научи шта да ради и да не гине за џабе. Е сад, како активирати мене и све друге који имају жељу да помогну? Очекивати од државе нешто добро за раднике нема смисла, она то неће, иако су им годинама пуна уста да треба да имамо наталитет, а ти који раде привремене и повремене послове нити могу да дигну кредит, нити да свој живот квалитетно планирају, не могу минус да добије у банци да би преживљавали.

Билтен: Радници јавног сектора траже да се заустави даља приватизација стратешких ресурса.

ЗГ: Ја мислим да су они реално уплашени искуством нас који смо приватизовани и отишли у стечај. Поготову људи који су зашли у четрдесете и предсете године живота, који ће одмах бити проглашени за технолошки вишак. Оправдано се плаше и ја се слажем са њима – ако има икаквог основа да њихове фирме нормално живе и да не морају да се приватизују, ако држави доносе приход, као Телеком и Пошта, онда зашто их приватизовати? То што су јуче наше фирме биле представљане као губиташи, то је била политичка одлука која нас је све коштала, јер једна ствар вуче другу, трећу, четврту... Наравно да сада постоје јавна предузећа која су у мунусу, јер грађани не могу да плаћају њихове услуге кад су остали без посла, и људи у тим предузећима се са разлогом плаше да ће бити приватизовани без разлога и да ће и они остати без посла. Постоје значи јавна предузећа у којима држава има проблем и ту треба наћи решење, али то решење није приватизација. Није лако, најгоре је кад се нешто уруши, а ти немаш пара и не знаш одакле да кренеш, по крпиш кров да бар не прокишњава, толико пара имаш, али и даље не знаш шта ћеш са темељом. А код нас су урушени и здравство, и школство, војска, полиција. Хоће ли држава и њих да прода?

Кад су почеле масовне приватизације после 2000. изостала је солидарност, и за то су највише криви синдикати. Ми кад смо се бунили нисмо ништа радили а да се не саветујемо са централом. Са свим су се слагали, али увек кад је требало да идемо до краја остајали смо сами. Ја се не љутим на раднике који су насели на демагогију да нешто треба да буде приватизовано,

али да ће њихова предузећа или службе остати државне. Они данас знају да су направили грешку према свим другим радницима, али понављам да су централе за то криве. Да су оне биле убедљиве и да су позвале чланство да спречимо пљачку, па бог отац не би могао да нас заустави.

Већна радника у јавном сектору је остала заштићена колективним уговорима, и гранским и у својим фирмама. То је супер и треба да се сачува, али сада је то теже него икад, јер су се колективни уговори у приватизацији изгубили, и сада се шири прича да ти људи штите само своје привилегије. Ако буду паметни да се сада сви удруже, јер је и у јавном сектору дошла маса деце по привременим и повременим уговорима који не знају шта ће сутра бити са њима, а не желе да им се цео живот не сведе на минималац, да не може да догурам ни до 15-ог. А новца има. Пре неки дан је био сајам наутике, лова и роболова, најскупља јахта која је дошла продата је први дан. Ево сад ће и сајам аутомобила, већ годинама уназад се зна да првих неколико аутомобила који су најскупљи продају се одмах првог дана. Значи пара има, само су мало лоше распоређене. А кад би се загребало видели би да тај који је то купио држи ланац фирми где му радници раде за минималац и пола њих није ни пријављено.

Након субвенција, на послу остане тек сваки 20. радник

Пише: Г. Влаовић

*** По нашим подацима, само пет одсто радника задржава посао након истека субвенција. Све остале послодавац отпусти након што држава престане да финансира њихове плате**

Држава Србија ће ове године кроз субвенције приватним послодавцима издвојити 2,8 милијарди динара, плус додатних 550 милиона за особе са инвалидитетом, како би финансирала отварање нових 20.200 радних места, речено је Данасу у Националној служби за запошљавање.

Док надлежни сматрају да је реч о учинковитом начину за смањење стопе незапослености, синдикалци и стручна јавност истичу да систем субвенција послодавцима представља бацање пара јер изузетно мали проценат радника задржи запослење и после истека субвенција. Како би благовремено почели реализацију активних мера запошљавања у 2017. години, у Националној служби за запошљавање су 7. фебруара објавили 11 јавних позива и конкурса, који су углавном намењени послодавцима који припадају приватном сектору, што је, како се истиче, још један допринос развоју предузетништва и приватне иницијативе. Међу тим позивима доминирају они преко којих се реализују стручне праксе, обуке, samozapošljavanje и јавни радови. Дакле, углавном је реч о пројектима који не гарантују да ће запослени задржати своја радна места након истека субвенција. То је управо основна замерка коју упућују синдикати. - Ми смо генерално незадовољни системом субвенција које држава даје послодавцима јер оне не представљају никакве гаранције да ће бити постигнути адекватни резултати. По нама, то представља најобичније арчење новца пореских обвезника. У прилог томе иде податак до кога смо дошли да само пет одсто радника задржава посао након истека субвенција. Све остале послодавац отпусти након што држава престане да финансира њихове плате и улива финансијске ињекције у та приватна предузећа - каже за Данас Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката.

Према њеним речима, једини циљ субвенција је да омогуће краткорочну пропаганду властодршцима да тврде да је смањена стопа незапослености.

- Једно краће време политичари могу да се хвале да су повећали број запослених, али гледано на дуге стазе субвенцијама се ништа не постиже и од њих корист имају само послодавци јер

радна места после њиховог престанка углавном не опстају. Типичан пример за то су субвенције које добијају страни послодавци у Србији које им повећавају профит, а држава и привремено запослени фактички од тога немају никакву корист. Уместо тога, Србија би тај новац требало да улаже у привреду, нарочито у мала и средња предузећа. Ако би се то остварило, та предузећа би добро пословала и имала би потребу за новом радном снагом, што би се и реално одразило на смањење незапослености у Србији - истиче Ранка Савић.

Бранко Павловић, приватизациони саветник синдиката, каже за Данас да субвенције не само да не доприносе смањењу незапослености већ имају задатак да стварају неизвесност међу запосленима.

- То је основни циљ тих мера, поред тога што представља бацање државног новца у бунар. Такав начин запошљавања сугерише запосленима да им нико не гарантује стални посао, да треба да буду срећни што уопште раде па макар на одређено и да прихвате сурову чињеницу да се њихова радничка права стално смањују и крше. На тај начин долазимо у ситуацију која одговара послодавцима, а то је да радници не смеју да се побуне против нехуманих услова рада и малих надница јер због генералне несигурности када је реч о запошљавању бивају задовољни самом чињеницом што уопште раде - закључује Павловић.

Не може земља странцима, али може њиховим фирмама

Пише: Љ. Буквић

*** Живков: Тиме што забрањујете странцима да купе земљу суштински не спречавате да дође неко да отвори фирму у земљи Србији, чиме постаје домаће правно лице и самим тим је изузет из одредбе закона**

Србија има још пет месеци да смисли да ли ће да омогући продају пољопривредног земљишта странцима или не, када 1. септембра откуца последњи час који је Европска унија нашој држави дала да своје законодавство усагласи са европским.

После низа година, током којих се није могао чути конкретан став државе по овом питању јер се, као уосталом увек и у свему, чека последњи тренутак, пре неколико дана огласио се актуелни министар пољопривреде Бранислав Недимовић, рекавши да "неће бити продаје земље странцима".

- Ми ћемо наше прописе ускладити до 1. септембра и неће бити продаје земље странцима. Неће бити потпуно либерализовано тржиште - рекао је Недимовић прошле недеље у Ивањици. Како ће то бити решено засад се још не зна. И вероватно ће и ова тема (за почетак због избора) бити одложена до даљег. За кукање због лошег договореног ССП-а у овом случају (усвојен 2008) је касно. Једино што је сигурно и потпуно немогуће у овом тренутку јесте да се ССП укине, јер је то међудржавни споразум који би могао да буде раскинут само уколико свих 28 земаља чланица да зелено светло за то. Друга опција је да се странцима не дозволи продаја земље, бар не одмах, већ да се уведу ограничавајући услови за куповину. Постоји и решење, додуше прилично радикално, које су применили Мађари - они су забранили продају земље странцима тако што су променили Устав.

Међутим, бивши министар пољопривреде Горан Живков каже за Данас да не зна како ће Србија решити ово питање и објашњава зашто је небитно да ли ће се дозволити странцима из ЕУ да купују пољопривредно земљиште у Србији.

- Тиме што забрањујете странцима да купе земљу суштински не спречавате да дође неко да отвори фирму у земљи Србији, чиме постаје домаће правно лице и самим тим је изузет из одредбе Закона. По правилу сви велики земљовласници као и они који имају више од 50 хектара имају компаније, а нису физичка лица. Значи правна лица могу да дођу и не можете их

спречити јер би требало да спречите да странци отварају фирме у Србији, што је не само глупо него и немогуће - рекао је Живков још пре четири године у тексту "Зашто се не слажем са Александром Вучићем". Он напомиње како странци као физичка лица, нажалост, неће хрлити у Србију да купују земљишта, јер ће Србију напуштати сви они који имају било какву шансу да из ње оду, нарочито из њених руралних подручја.

Пораст интересовања за државно земљиште у Србији, тврди Живков, очекује се не из ЕУ већ од странаца који по правилу учествују у "ланд граббинг" процесу Арапа, Кинеза, Индијаца и Руса. Осим тога, Живков каже како ће губитници бити и пољопривредници јер "док се буде водила лажна расправа против некаквих ЕУ породица, које нажалост никада неће ни доћи да живе у Србији и обрађују њену земљу, пољопривредно земљиште у Србији ће и даље да буде део партијске поделе, узурпираће га разни сведоци сарадници и локални моћници као и браћа са Истока, долазећи до њеног власништва без икаквог тендера".

Главни и одговорни уредник магазина Агробизнис Горан Ђаковић каже за Данас да искуства других земаља око овог питања показују да су договори могући и да би конкретно у нашем случају одлагање примене ССП било најбоље решење.

- Искуства других показују да је договор могућ и мислим да би у овом тренутку одлагање примене оног што је договорено ССП-ом било могуће јер то је и у интересу Србије, али и ЕУ која није у најсјајнијој ситуацији - истиче Ђаковић.

На питање шта би за Србију било добро решење и да ли је могуће да и ми као и Мађарска због овог питања променимо Устав, Ђаковић каже да је то врло могуће.

- Промена Устава је могућа, не само због продаје земље странцима већ и због неких других питања, има више разлога - напомиње наш саговорник. Интерес Србије је, сматра он, да земља што дуже остане у нашим рукама и да је зато одлагање тренутно решење које је најприхватљивије.

Ђаковић подсећа да странци и сада могу да купују земљу као правна лица, али не и као физичка и да зато треба бити обазрив при решавању ове ситуације да не бисмо касније били у проблему као Румунија, која је велики део свог земљишта распродала.

Агроекономски аналитичар Милан Простран наглашава за наш лист да су сви свесни тога да се ССП не може мењати, те да енергију уместо на преговоре треба усмерити у другом правцу. А то је, сматра он, искористити искуства других земаља која су у ЕУ и применити од тога оно што је најбоље за нас.

- Нико од претходних министара није уредио ово питање и сада је Недимовић свестан да ће нешто морати да се уради. Лично сам за нови закон, али се бојим да за то сада нема времена - истиче Простран.

Битно је што пре усвојити измене и допуне закона о пољопривредном земљишту, а промена Устава, тврди он, постоји као опција, али то треба да буде последња опција коју Србија узима у обзир.

- Ми морамо да направимо такве услове, који неће онемогућити странцима да купе земљу, али ће их ограничити. Треба да се уведу да бар 10 година буду резиденти како би могли да купе земљу, да се бар пет година баве пољопривредом и да им се ограничи посед који могу да купе, да то не буде више од 200 хектара - напомиње Простран.

Данска, Пољска, Мађарска

Данска је ограничила продају земље странцима на 200 хектара, Пољаци су забранили продају првих 12 година по уласку у ЕУ, док су Мађари били најрадикалнији - због неслагања са ЕУ они су променили Устав на референдуму и забранили продају земљишта странцима.

Агрокор - спуштање лопте после првобитног шока

Аутор: [Војислав Стевановић](#)

Регионална тема број један ових дана је судбина Агрокора Ивице Тодорића. Данашњи дан можда може најбоје да опише метафора о спуштању лопте после првобитног шока.

У преговоре компаније и поверилаца укључила се и хрватска Влада, из које кажу да воде рачуна о највећем послодавцу у тој земљи. Помоћ ће, како каже хрватски премијер Андреј Пленковић, бити само као лобирање да фирма дође до повољнијих кредита.

"Треба сви заједно да смиримо лопту и трезвени приступимо дијалогу који водимо и са компанијом и са најважнијим повериоцима од којих очекујемо да у врло кратком року заједнички приступе плану разрешавања постојећих потешкоћа у пословању", рекао је Пленковић.

"Спекулације које су се појавиле јавности у смислу укупног нивоа дуга, а помињу се износи од шест милијарди куна нису уопште утемељени него их морам демантовати", изјавио је министар финансија Хрватске Здравко Марић.

Блискост са државом, пак, за хрватску опозицију један је од урока кризе у тој компанији.

"Довољно је бил ода дође Ивица Тодорић у Владу и да каже отпустићу људе и да му Влада пристане на све", тврди Иван Вилибор Синчић из "Живог зида".

Потешкоће фирме су збир свих пословних подухвата којима се Агрокор превише и пребрзо проширио, сматра Драго Муњиза, бивши председник Управе Конзума.

"Агрокор се проширио на превише тржишта и у превише бизниса. Питање да ли се један Козмо може тући са једним ДМ-ом, поготово кад је ДМ већ заузео позиције", каже Муњиза.

Економиста Небојша Савић каже да су Агрокорове компаније у Србији успешне и значајне за матичну фирму.

"Проблем ће овде бити са добављачима, нашим добављачима који су њима испоручивали робу", сматра Савић.

Са друге стране, [из Меркатора је саопштено](#) да та фирма редовно плаћа све своје финансијске обавезе према држави, запосленима и добављачима, а последње три године чак су и скраћени рокови плаћања.

Синдикати: Време за повишице

Аутор: Ј. Ж. С.

Просечна зарада у Србији знатно нижа него у великој већини европских држава. Економски опоравак земље треба да прати и већи стандард запослених

ПЛАТЕ у Србији су на изузетно ниском нивоу, а о томе сведочи податак да је за куповину просечне потрошачке корпе у 2016. години била потребна 1,5 просечна зарада, која је прошле

године износила 374 евра. У односу на просечну нето зараду у 2008. она је нижа за 28 евра или за 6,97 одсто.

Савез самосталних синдиката Србије сматра да су "успесима које је постигла Влада у последње две-три године створене реалне основе за значајније повећање зарада у Републици".

- Спровођењем мера фискалне консолидације, што се најпре огледа у значајном смањењу буџетског дефицита, смањењу стопе незапослености, повећању стопе запослености и бројним другим позитивним резултатима, омогућено је да се континуирано ради на увећавању зарада и побољшању материјалног и социјалног положаја свих запослених у Србији - кажу у СССС.

Самосталци траже да економски напредак земље прати и пораст стандарда запослених, јер је то, не само начин да се смање неједнакости и сиромаштво, него и средство да се покрене привредни раст и опоравак у коме ће сви бити добитници.

- У односу на већину земаља централне и источне Европе, просечна нето зарада у Србији је знатно нижа - кажу у СССС.

Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката Србије, каже за "Новости" да су они као синдикат тражили да се закон о привременом умањењу зарада и пензија стави ван снаге.

- Поднели смо захтев Уставном суду да се испита уставност овог закона и никада нисмо добили одговор - каже Цветановић. - Он има дискриминаторски карактер. Иако је донет привремено, још није укинут. Влада се хвали суфицитом, а плате се враћају само селективно, више или мање, а неки нису добили ни динара.

Он додаје да су они који највише пуне буџет највише општењени и даље су на нивоу плата из 2014. Више од 80 одсто чланица Конфедерације имају плате испод просека. Наш саговорник наглашава да је зарада поштара 32.000, док медицинска сестра са ноћним радом прими око 35.000 динара.

- Невероватан пад стандарда мора да се заустави - каже он. - Сагласни смо да привреди треба да буду веће зараде, али не на начин да се крше колективни уговори у јавном сектору и њима умањују.

НИЈЕ ПРОБЛЕМ РАТА, ВЕЋ ПЛАТА

ЗАДУЖЕНОСТ по становника у Србији је 936 евра, док је просечна зарада 371 евро, показују подаци Кредитног бироа Удружења банака Србије (УБС).

- Грађани Србије нису много задужени - каже Верољуб Дугалић, генерални секретар УБС. - Није нама проблем рата, већ нам је проблем плата. Генерално гледано, не постоји повољан кредит када вам је просечна плата 371 евро. Ако је то просек, значи да око 60 одсто људи има зараду и испод тог износа.

Дугалић је најавио и проширење базе Кредитног бироа, где би за неколико месеци требало да се нађу и подаци сва три мобилна оператера у Србији.

"Агрокор" код нас робу плаћа после 7 месеци

Аутор:Е. Е. Р.

За Тодорићеве трговинске ланце у Србији ради најмање 150 добављача, који на наплату чекају и до 210 дана. По закону обавезе се морају подмирити за два месеца. Меркатор С: Смањили смо кашњење

Од судбине хрватске највеће компаније "Агрокора" не зависи само 11.000 њихових радника у Србији, већ и запослени у најмање 150 добављачких фирми. Иако на свој новац чекају и до 210 дана, па тако финансирају царство Ивице Тодорића, проблеми у "Меркатору" и "Идеи" озбиљно би погоршали пословање, па и опстанак снабдевача. Осам "Агрокорових" компанија у Србији ствара близу један одсто нашег бруто домаћег производа.

Док домаћи произвођачи, нерадо јавно, признају да на новац чекају три пута дуже од законског рока, у управи "Меркатор групе" истичу да су услови за добављаче све бољи.

- "Меркатор група", у складу са кредитним уговорима који важе све до 2020. године, сама управља својим новчаним токовима - рекао је Тони Блажич, председник Управе "Меркатор групе". - Редовно плаћамо све своје финансијске обавезе према држави, запосленима и добављачима, а у претходне три године чак су и скраћени рокови плаћања кооперантима. Кључно је да желимо да створимо још боље резултате, јер ће тако компанија бити још боља. "Меркатор" сада послује стабилно, редовно плаћа све своје обавезе и наравно чини све да тако остане и у будућности.

Заиста, српски огранак ове групе, "Меркатор С", у 2015. години уписао је профит од 381,5 милиона динара. Од Тодорићевих фирми у Србији, најуспешнији је био "Фриком" са непуних милијарду и по динара добити. Стручњаци тако и поручују да не треба дизати панику. Иако Хрватска не може да да новац приватној компанији, свакако ће на неки начин помоћи послодавцу за кога ради 60.000 људи у региону.

- "Агрокору" финансијско реструктурирање следује, то је сигурно. Већ је ангажовао америчку консултантску компанију - истиче економиста Драгован Милићевић. - Његов проблем је што нема сопственог капитала. Он више од 80 одсто средства финансира позајмљеним новцем, краткорочним и дугорочним кредитима и средствима добављача. Што се тиче српског тржишта, ту су четири велике фирме. То је "Меркатор С", "Идеа" је сада само бренд, и "Фриком". "Дијамант" је вредна фирма која може добро да послује ако се њом управља на прави начин. И потенцијал "Мг мивеле" је велики.

У случају најгорег сценарија - стечаја, компаније из Србије би биле део стечајне масе "Агрокора", али не би нужно престале да раде. У Србији је познат пример пиротског "Првог маја", који је брзо за словеначким власником, "АХА Муром" отишао у стечај. Стечајни управник пиротске фабрике, Мирољуб Димитријевић, објашњава да је, иако ћерка фирма словеначке компаније, "Први мај" у стечај отишао из сопствених разлога.

- "Први мај" је отишао у стечај због своје презадужености - каже Димитријевић. - Без озбира на стечај словеначке фирме, да је пиротска фабрика добро пословала, могла је да настави да ради. Тада би била део стечајне масе и евентуално се продавала због намирења поверилаца. У случају да се продала, само би се променило име власника у Агенцији за привредне регистре и могла би нормално да настави да послује.

ТРЖИШНО УЧЕШЋЕ

У СРБИЈИ тренутно има 350 продавница у саставу "Меркатора С", у оквиру кога послују и "Идеа" и "Рода". Према подацима ове компаније, у 2016. отворено је 25 нових продавница и запослено 400 радника. А на реновирање и отварање радњи и супермаркета широм Србије уложено је три милијарде динара. План је да у овој години отворе још 27 објеката.

„Агрокор” ипак добио кредит

Аутор: [Јелица Антељ](#)

Упркос лошем кредитном рејтингу највећа хрватска компанија добила новац да исплати две милијарде евра добављачима

Хистерија око „Агрокора“ се наставља, а пошто су акције предузећа која послују у саставу овог концерна пале десетак процената, питање опстанка највеће хрватске компаније поново је продрмало не само ово, него и сва тржишта у региону.

Прича о дуговима и прекратким роковима, немогућности новог задуживања, уз вест да држава не може да помогне „Агрокору”, из „Агрокора” се преселила на терен обичног човека – како ће се из свега извући добављачи и шта ће бити са око 30.000 радника у Хрватској и још толико у Србији, Босни и Херцеговини и Словенији.

НСПР скептичан према предлогу новог Закона

Извор: [ТВ Суботица](#)

Независни синдикат просветних радника Војводине, одржао је данас конференцију за медије на којој је било речи о новим школским законима и реформама у просвети.

Усаглашавање између синдиката просветних радника и Министарства просвете о доношењу новог Закона о основама система образовања и васпитања, који је основа за друге законе у области школства, завршено је јуче, а сада следи јавна расправа о овом правном акту.

Завршена је и израда Предлога измена и допуна Закона о основном образовању и васпитању, средњем образовању и васпитању, предшколском ученичком стандарду који су се морали ускладити кровним законом, а поред њих је недавно усвојен и потпуно нов Закон о дуалном образовању. У Независном синдикату сматрају да је неопходно извршити реформу Закона о инспекцијском надзору, као и о платама у јавном сектору, као и да је процес све веће централизације школа и образовних установа као и нови закон који је подређен њој – застарео и да не може дугорочно опстати.

„Морам да изразим скептицизам нашег Синдиката на реформу која је у току, јер сматрам да је она више форма него реформа из разлога што не нуди ништа ново и уместо нормалних процеса децентрализације, деполитизације и демократизације образовања она нуди једне превазиђене моделе и централизам у којем ће се министар или боље речено неко други питати. Оно што нас посебно брине у овој реформи је да се ствари решавају преко „колена“, ви знате да је министарка за локалну управу и самоуправу најавила даље смањење броја запослених у просвети за три одсто ове године и три наредна, а ради се углавном о професорима, наставницима или учитељима, јер се ретко виђа да је отпуштен директор, секретар, шеф рачуноводства и слични. Друга битна ствар је да је прича о оваквом начину

уређења просвет једноставно немогуће решива, јер су захтеви на повећање материјалног стандарда огромни а не могу десити јер су ММФ и Светска банка испоручили круцијални захтев да плате у јавном сектору морају пасти на 8 посто бруто друштвеног производа“, каже **Хаџи Здравко М. Ковач**, саветник НСПРВ.

Независни синдикат, саопштено је на конференцији, неће учествовати у сутрашњем протесту који организује Унија синдиката просветних радника Србије, испред зграде Владе Србије због, како је најављено, непоштовања споразума о решавању спорних питања који је потписан пре две године.

D N E V N E N O V I N E
Kurir

РАДНИЦИ ЖЕЛЕЗНИЦА НА ПРОТЕСТУ У БАЊАЛУЦИ ПОРУЧИЛИ: Лопови, ми хоћемо да радимо!

Извор:Слободна Босна

На Тргу Крајине у Бањалуци почело је окупљање радника Железница РС који ће на протестима изразити незадовољство материјалним стањем.

Као и на протестима пре 13 дана у Добоју, траже исплату плата и свих материјалних трошкова у законским роковима, поштивање судских извршних пресуда и смену генералног директора Драгана Савановића.

Шта мисле о Савановићевом раду истакли су и на транспаретнима: „Хоћемо да радимо“, „Остваке“, „Лопови“, „Министре да ли ви своју плату зарадите..., а чују се и звиждуци и изрази негодовања.

Из синдиката овог јавног предузећа најавили су да ће се раднику Железница Чедомиру Кнежевићу из Приједора у штрајку глађу придружити још један број његових колега.

Председник Самосталног синдиката транспортне делатности Златко Марин изјавио је јуче да су захтеви синдикатаца исти, као и на недавним протестима у Добоју, јер, како истиче, управа и ресорно министарство ништа нису урадили на њиховом испуњењу.

Ни недавни састанак с менаџментом тог јавног предузећа, које грца у губицима, како каже, ништа није променио, јер надлежни тврде да предузеће нема финансијских средстава да исплати радницима накнаде за 13 топлих obroка, те 14 накнада за превоз.

Радници Железница РС ће након окупљања на главном тргу у Бањалуци кренути у протестну шетњу крај зграде Владе РС до Парка „Младен Стојановић“.

За управу и ресорног министра протести железничара нису оправдани, а најављују да ће део проблема бити решен кроз реорганизацију предузећа за коју очекују кредитну подршку Светске банке.